23/02/2021

Честваме празника на св. Поликарп Смирненски

Поликарп бил един от Апостолските Мъже. Неговият ученик св. Ириней Лионски и Евсевий („Църковна история“) свидетелстват, че св. Поликарп бил ученик на апостол Йоан Богослов.

В продължение на много години бил (вторият) епископ на СмирнаРечник (Мала Азия). Св. Ириней разказва, че за епископ го поставили самите апостоли – „самовидците на Господа“. Сам св. Игнатий Богоносец, при запознанството си с тогава младия Поликарп, му завещал следното: „Както на кормчията са нужни ветрове или на застигнатия от буря – пристан, така в днешното време си нужен ти, за да достигнем Бог“ (рус. „чтобы достигнуть Бога“ (Поликарп. 2). Св. Поликарп бил свидетел на мъченическата смърт на св. Игнатий. След смъртта му той станал „вожд на цяла Азия“, по думите на Блажени Йероним. Сред многото други сведения за него, св. Ириней разказва, че към края на живота си св. Поликарп пребивавал известно време в Рим и обърнал много еретици.

Особеното положение на св. Поликарп било и главната причина за неговата мъченическа смърт: езичниците в Смирна го повели към кладата, защото го смятали за баща на християните и развратител на Азия.

Св. Поликарп изпращал много послания до съседните църковни общини. От тях е запазено в цялост до днес неговото Послание до филипийците. В древност посланието било високо ценено, а по свидетелството на блажени Йероним, в някои църковни общини било четено и по време на богослуженията. По настроение и време на написване то е близко до посланията на св. Игнатий Богоносец.

Послание до филипийците е важен документ за датировката на Новозаветните книги и за определянето на времето за тяхната канонизация, защото св. Поликарп се позовава в него на Евангелието от св. евангелист Матей, на Деянията на светите апостоли, на Посланията на св. апостол Павел (до римляните, до галатяни, Първото до Коринтяни, Първото до Тимотея), позовава се също и на Първото съборно послание на св. ап. Петър и на Първото съборно послание на св. ап. Иоан Богослов.

Значението на св. Поликарп в историята на светоотеческото богословие е ясно охарактеризирана от Г.В. Флоровски: като ученик на ап. Иоан Богослов и учител на св. Ириней Лионски, св. Поликарп „бил изразител на създаващата се тогава малоазиатска традиция в богословието, която за пръв път била последователно изложена от св. Ириней, и за която е характерна сотериологическата гледна точка: изповядване на вярата, произхождащо от съзерцанието на изкупителното дело на Христа“.

dobrotoliubie.com